

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 5 maart 2009 in zaken nrs. 08/8249 en 08/8247 in
de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 maart 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

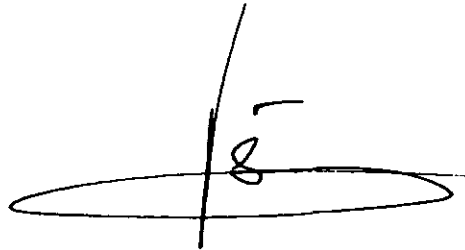
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juli 2009

309-607.

Verzonden: 29 juli 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 08/8249 en AWB 08/8247

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 5 maart 2009

inzake

geboren of
eiser,

en

geboren op
eiseres,
beiden van Kongolese nationaliteit,
tezamen te noemen: eisers,
gemachtigde mr. J.M.C. de Kok,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. F.R. Baeten.

Procesverloop

Bij besluiten van 6 februari 2008 heeft verweerder de aanvragen van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen. Deze besluiten zijn (mede) gebaseerd op de inhoud van een individueel ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 5 maart 2004.

Eisers hebben op 6 maart 2008 tegen deze besluiten beroep ingesteld.

Bij brief van 17 juni 2008 heeft deze rechtbank de minister van Buitenlandse Zaken met toepassing van artikel 8:45 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) verzocht inzage te geven in de stukken die ten grondslag liggen aan het individuele ambtsbericht.

De minister van Buitenlandse Zaken heeft de rechtbank bedoelde stukken doen toekomen en daarbij (impliciet) een beroep gedaan op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb.

Bij uitspraak van 19 augustus 2008 heeft de rechtbank op grond van artikel 8:29, derde lid, van de Awb bepaald dat de beperking van de kennisneming van de aan het individuele ambtsbericht ten grondslag liggende stukken gerechtvaardigd is.

Partijen hebben de rechtbank toestemming gegeven, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, om mede op grondslag van de niet openbaar gemaakte informatie uitspraak te doen.

De zaak is behandeld op de zitting van 23 januari 2009, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de besluiten van 6 februari 2008, waarbij is geweigerd om eisers een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, in rechte stand kunnen houden.
2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.
 Eiser heeft verklaard uit [redacted] afkomstig te zijn en van 1989 tot 1998 in die plaats een universitaire opleiding te hebben gevolgd aan het Publics (studierichting architectuur). Eiser stelt dat zijn problemen zijn begonnen op 5 oktober 1998. Toen werd hij, samen met vier anderen, door militairen gearresteerd en vijf dagen vastgehouden vanwege zijn betrokkenheid bij de mensenrechtenliga [redacted]. Eiser werd gedwongen ingelijfd en kreeg bij de [redacted] ([redacted]) een opleiding van drie maanden tot pelotonscommandant, waarna hij werd geplaatst bij het dienstonderdeel [redacted]. Na zijn opleiding werd eiser geleverd in [redacted] en kreeg hij de leiding over ongeveer 42 soldaten. Daar werden lichamelijke oefeningen gehouden en schietoefeningen. Eiser heeft niet deelgenomen aan gevechtshandelingen. Toen de kans steeds groter werd dat eiser in de gewapende strijd zou worden ingezet, is eiser gedeserteerd en uit het kamp gevlucht, richting [redacted]. Eiser kwam echter niet verder dan [redacted], waar eiser noodgedwongen een half jaar moest blijven. Eiser moest via [redacted] reizen, maar deze plaats was bezet door militairen, die hem zouden kunnen herkennen. Toen eiser een half jaar later in [redacted] kwam werd hij, ondanks zijn vermomming, door een militair herkend en opgepakt. Vervolgens is hij door Zimbabwaanse militairen, die hem als rebel beschouwden, verhoord en mishandeld. Hij werd overgebracht naar de internationale luchthaven Djili, waar de militairen een basis hebben, en werd daar in een cel gestopt. Eiser werd daarna tweemaal overgeplaatst naar een andere gevangenis, laatstelijk de gevangenis in [redacted]. Uit deze gevangenis heeft eiser, met hulp van een officier die door eisers familie werd betaald, op 15 april 2002 weten te ontsnappen. Met een bootje werd eiser door zijn broer naar [redacted] gebracht, waar hij bij familie werd ondergebracht. Op 23 april 2002 heeft hij [redacted] verlaten. Eisers broer heeft voor een reisagent gezorgd die eisers vliegreis naar Amsterdam (op een Belgisch paspoort) heeft geregeld.
3. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar asielaanvraag - kort samengevat - verklaard dat haar problemen zijn begonnen toen haar man in 1998 verdween. Enkele maanden na zijn verdwijning kreeg zij radiotelefonisch contact met haar man, die haar vertelde dat hij door militairen was opgepakt en in het leger moest dienen. Tevens had eiser haar verteld dat hij,

onder dwang van zijn chef, criminele activiteiten moest ontplooiën. Zo gingen zij 's nachts mensen beroven en werden er mensen door hen geslagen. Eiser vertelde eiseres dat hij hier niet blij mee was en wilde vluchten. Eiseres heeft, samen met haar schoonmoeder en schoonzus, eiser in het kamp gezocht, waar bleek dat eiser was gemarteld en geslagen. Volgens eiseres heeft de kampcommandant haar geadviseerd er alles aan te doen om eiser te bevrijden, omdat eiser de kans zou lopen te worden gedood. Eiseres heeft met haar schoonzus geld ingezameld en de kampcommandant 400 Amerikaanse dollars betaald, waarna de commandant en een naaste medewerker eiseres hebben geholpen om eiser in januari 2002 te laten ontsnappen. Een week na de ontsnapping van eiser werd het huis van eiseres door soldaten doorzocht. Eiseres, haar kinderen, haar schoonmoeder en haar zwager werden door de soldaten geslagen. Ook werden er veel spullen meegenomen. Op een dag hoorde eiseres dat de commandant en de soldaat die de man van eiseres geholpen hadden te ontsnappen waren opgepakt en in de gevangenis van I. zaten en dat er soldaten in haar huis waren. Eiseres is toen gevlucht naar een tante in de provincie Bas Congo. Omdat de man van de tante van eiseres het te gevaarlijk vond om eiseres in huis te hebben moest eiseres weer vertrekken. Zij is vervolgens voor twee dagen weer naar haar eigen huis gegaan. Toen eiseres op 30 augustus 2003 weer thuis kwam, bleek dat haar schoonmoeder meerdere malen was lastig gevallen en in de gevangenis van I. was ondervraagd. Van 31 augustus 2003 tot 8 oktober 2003 heeft eiseres verbleven bij een oom en tante waar zij eerder heeft verbleven. Voor eiseres werd toen een chauffeur geregeld die haar naar de luchthaven heeft gebracht.

4. Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten op het standpunt gesteld dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000. De afwijzing van eiser is tevens gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000. Volgens verweerder gaat er geen positieve overtuigingskracht uit van de asielrelazen van eisers, zodat de relazen van eisers ongeloofwaardig worden geacht en eisers derhalve niet in aanmerking komen voor een asielvergunning voor bepaalde tijd op een van de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 vermelde gronden.

5. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

6. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij onvoldoende documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit of reisroute te kunnen vaststellen. Verweerder heeft er in de eerste plaats op gewezen dat eiser heeft verklaard dat hij tijdens zijn vliegreis gebruik heeft gemaakt van een Belgisch paspoort en

dat hij dit na aankomst op de luchthaven van Nederland moest afgeven. Eiser was op dat moment, in gezelschap van zijn reisagent, reeds in Nederland, alwaar de bescherming van de Nederlandse autoriteiten kon worden ingeroepen. Van eiser kon en mocht worden verlangd dat hij direct de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had ingeroepen onder gelijktijdige overlegging van alle beschikbare documenten. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het ontbreken van documenten die het reisverhaal onderbouwen aan eiser is toe te rekenen. Eiser heeft immers verklaard dat hij tijdens zijn vliegreis beschikte over tickets en een boardingpass en dat hij deze na aankomst op de luchthaven in Nederland moest afgeven. Ook ten aanzien van deze documenten heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het niet overleggen daarvan aan eiser kan worden toegerekend omdat van hem verlangd kon en mocht worden dat hij direct de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had ingeroepen, onder gelijktijdige overlegging van alle beschikbare documenten. Het nadien overleggen van andere documenten maakt dit volgens verweerder niet anders en doet daarmee niet af aan de toerekenbaarheid van dit verzuim. Voorts heeft verweerder erop gewezen dat eiser een militaire identiteitskaart heeft overgelegd, doch dat deze kaart door het ministerie van Buitenlandse Zaken vals is bevonden. Voorts is het door eiser overgelegde rijbewijs vals bevonden. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar het bepaalde in paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (VC 2000) waarin is bepaald dat reeds de vaststelling dat ten aanzien van een van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas toerekenbaar documenten ontbreken, voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten. Bovendien is het door eiser overgelegde brevet van de Ligue des Droits de l'homme vals bevonden.

7. Verweerder heeft zich ook ten aanzien van eiseres op het standpunt gesteld dat zij onvoldoende documenten heeft overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. Eiseres heeft immers verklaard dat zij tijdens haar vliegreis documenten heeft gebruikt, welke documenten door de reisagent na aankomst in Nederland bij de grenscontrole zijn getoond. Ook van eiseres kon en mocht worden verlangd dat zij – onder gelijktijdige overlegging van alle beschikbare documenten – de bescherming van de Nederlandse autoriteiten had ingeroepen. Eiseres wordt voorts nog tegengeworpen dat zij onvoldoende gedetailleerde, consistente en controleerbare verklaringen over haar gestelde reis heeft afgelegd, nu zij niet heeft kunnen verklaren met welke vliegtuigmaatschappijen zij heeft gereisd of in welke plaats zij is overgestapt.

8. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat eisers geen omstandigheden hebben aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen van documenten hen niet zou kunnen worden toegerekend. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eisers en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas.

9. Voorts heeft verweerder zich ten aanzien van eiser op het standpunt gesteld dat deze een gevaar vormt voor de openbare orde. In dit kader is eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 tegengeworpen.

10. Artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000, luidt als volgt:
“2. Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat:
(...)
k. de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.”

11. Blijkens het gestelde in artikel 3.77 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), dat ingevolge paragraaf C4/3.11 juncto paragraaf B1/4.4 (ten tijde van het voornemen: C5/13 juncto B1/2.2.4) van de Vreemdelingendecret 2000 van overeenkomstige toepassing is op asielaanvragen, kan een aanvraag om verlening van een verblijfvergunning worden afgewezen indien de vreemdeling ter zake van een misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, tot een taakstraf of tot een onvoorwaardelijke geldboete, dan wel indien hij ter zake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard.

12. Verweerder heeft erop gewezen dat uit het Algemeen Documentatieregister van 27 april 2004 is gebleken dat eiser op 4 februari 2004 een transactievoorstel van € 130,- heeft aanvaard van het Openbaar Ministerie te Groningen ter zake van winkeldiefstal.

13. Ingevolge het beleid van verweerder levert het voorgaande voldoende grond op voor de conclusie dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde. De rechtbank is van oordeel dat het beleid in dit geval door verweerder juist is toegepast en dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde.

14. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f (en ten aanzien van eiser: tevens k) van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

15. Tussen partijen is niet in geschil dat het asielrelaas van eiseres een van het asielrelaas van eiser afhankelijk karakter heeft. Daarom zal hieronder primair worden ingegaan op het standpunt van verweerder ten aanzien hetgeen eiser heeft aangevoerd.

16. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft erop gewezen dat uit het individueel ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 5 maart 2004 (DPV/AM-u030807.0619) is gebleken dat het militair legitimatiebewijs dat eiser ter staving van zijn asielrelaas heeft overgelegd vervalst is bevonden omdat het niet is opgesteld op de wijze die bij dergelijke documenten in de DRC gangbaar is. Ook het ter staving van het asielrelaas overgelegde brevet van de _____ s vervalst bevonden. Een functionaris van de _____ heeft verklaard dat er geen enkel spoor is dat eiser ooit lid van deze organisatie is geweest. Voorts is bij deze functionaris niet bekend dat op 5 oktober 1998 mensen van deze organisatie zijn gearresteerd en vervolgens gedwongen in het leger zijn ingelijfd. Volgens het ambtsbericht is een algemeen bekend gegeven dat leden van de Ligue niet gedwongen worden ingelijfd in het leger. Voorts wordt in het individuele ambtsbericht niet plausibel geacht dat eiser bij de _____ gestationeerd is geweest, gezien het feit dat hij in zijn verklaringen geen specifieke informatie hierover heeft kunnen verstrekken.

Na confrontatie met voornoemd ambtsbericht heeft eiser diverse documenten overgelegd. Volgens verweerder kunnen deze documenten geen concrete aanknopingspunten bieden tot twijfel aan de juistheid van dit individueel ambtsbericht. Zo heeft eiser een rijbewijs overgelegd, afgegeven op 31 december 1996, waarvan na onderzoek door het Bureau Documenten is gebleken dat de op dit document aangebrachte pasfoto is aangebracht na

verwijdering van een eerder aldaar aangebrachte pasfoto. Aan dit rijbewijs kan volgens verweerder derhalve geen enkele waarde worden gehecht. Verder heeft eiser een lijst overgelegd, gedateerd 23 mei 2000, van voor een basis in Kamina gerekruteerde militairen. Ook aan de authenticiteit van dit document wordt ernstig getwijfeld, aangezien dit document is opgesteld in de Engelse taal en is voorzien van een Engelstalig stempel. Verweerder wijst erop dat algemeen bekend is dat in de   het Frans wordt gebruikt als de taal waarin overheidsdocumenten worden opgesteld. Voorts zijn bij verweerder ambtshalve geen Engelstalige overheidsstempels uit de   bekend. Verder heeft verweerder erop gewezen dat het op de door eiseres overgelegde geboorteakte vermelde adres (   ) niet overeenkomt met het adres dat zij bij haar aanmelding heeft opgegeven in   . Gelet hierop bestaat bij verweerder omtrent de authenticiteit van dit document eveneens twijfel. Eiser heeft verder een groot aantal documenten overgelegd ter onderbouwing van zijn asielrelaas. Deels kunnen die niet gelden als onderbouwing van het *asielrelaas omdat die de kern van het asielrelaas van eiser niet raken, deels kunnen die niet worden aangemerkt als afkomstig van onafhankelijke bron en deels kan daarvan de echtheid niet worden vastgesteld*. Deze documenten bieden daarom geen concrete aanknopingspunten tot twijfel aan de juistheid van het voornoemde individueel ambtsbericht. Gelet op het voorgaande wordt het relaas van eiser ongeloofwaardig geacht en vindt er geen inhoudelijke beoordeling plaats van het asielrelaas.

17. Eiser heeft in de zienswijze twijfel geuit aan de juistheid of zorgvuldigheid van het individuele ambtsbericht van 5 maart 2004. Getwijfeld wordt aan de zorgvuldigheid en betrouwbaarheid van het onderzoek, aan de objectiviteit van de minister van Buitenlandse Zaken, aan de verifieerbaarheid van de informatie en aan de kennis en betrouwbaarheid van de benaderde functionarissen.

18. Bij schrijven van 11 maart 2004 heeft verweerder aangegeven dat hij, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht, tot de conclusie is gekomen dat dit bericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is.

19. Hiermee heeft verweerder gevolg gegeven aan de uitspraken van de Rechtseenheidskamer van 16 april 1998 (JV 1998/74), waarin – kort samengevat – is bepaald dat *onder zorgvuldige voorbereiding in de zin van artikel 3:2 van de Awb ook is te verstaan inzage door verweerder in de stukken die hebben geleid tot een individueel ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken*.

20. De rechtbank overweegt voorts dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) – onder meer in haar uitspraak van 12 oktober 2001, gepubliceerd in JV 2001/325 – een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie van een land kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag verweerder bij de besluitvorming op de asielaanvraag van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Blijkens de uitspraak van de AbRS van 11 oktober 2002 (JV 2002/470) geldt dit eveneens voor een individueel ambtsbericht.

---

21. Na met toepassing van artikel 8:29 van de Awb – in welk verband partijen toestemming hebben verleend als bedoeld in het vijfde lid – kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de onderliggende stukken van het ambtsbericht is de rechtbank van oordeel dat verweerder van de juistheid van de daarin weergegeven onderzoeksbevindingen mocht uitgaan en dat deze bevindingen konden leiden tot de conclusies zoals opgenomen in het bestreden besluit. De rechtbank is voorts van oordeel dat hetgeen door eiser is aangevoerd geen concrete aanknopingspunten oplevert voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 5 maart 2004. Daarbij is van geen van de door eiser overgelegde documenten komen vast te staan dat dit een echt document betreft, is ten aanzien van het overgelegde rijbewijs overduidelijk dat er een pasfoto is verwisseld en staat op de verklaring van het Ministerie van Transport en Verkeerswegen van 18 december 2009 dat de brief flink geantedateerd is. Hiervoor heeft eiser ter zitting geen verklaring kunnen geven.

22. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

23. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

24. Aangezien eiseres, zoals hiervoor reeds is overwogen, een van eiser afhankelijk asielrelaas heeft, komt eiseres eveneens niet voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden in aanmerking.

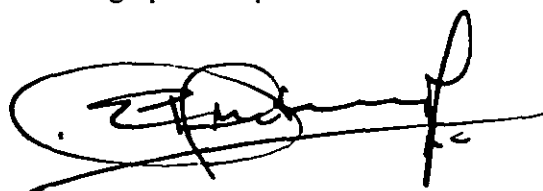
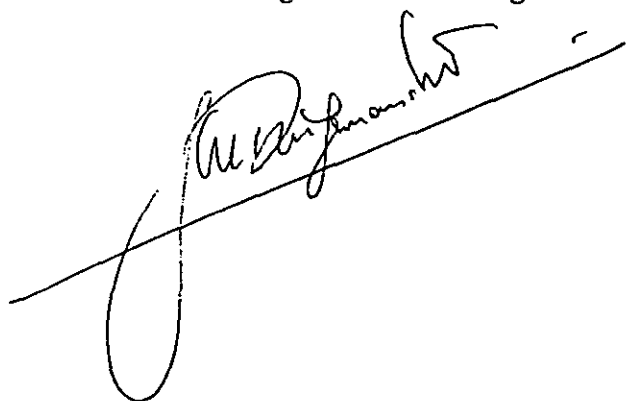
25. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

26. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.H.M. Druif als rechter in tegenwoordigheid van
G.C.A. Dingemans Wierds als griffier en in het openbaar uitgesproken op 5 maart 2009.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **05 MAART 2009**

Mr. C.D. den Hartogh
 Mr. C.D. den Hartogh
 advocaat en procureur

Aan de voorzitter van de Raad van State,
 afdeling bestuursrechtspraak,
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MRT 2009 V	
ZAKNR.	
AAN:	✓
BEHANDELD: OO:	PAR:

Per post en per fax.: 070 3651380

APPÈLSCHRIFT

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELINGEN

- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:
- en
- naam:
- voornamen:
- geboortedatum:
- ten aanzien van beiden
- nationaliteit:
- adres

DRC

VAN:

- naam gemachtigde:
- plaats van vestiging:
- correspondentieadres:
- telefoonnummer:
- faxnummer:

MR. C.D. den Hartogh
 Zutphen
 IJsselkade 27
 7201 HD Zutphen
 0575 544504
 0575 545112

OMSCHRIJVING BESTREDEN UITSPRAAK

- Registratienummer: AWB 08/8249
- Rechtbank: VK Den Haag, zp 's-Hertogenbosch
- datum verzending uitspraak: 5 maart 2009
- omschrijving uitspraak: ongegrondverklaring beroep

GRIEVEN

Geeft te kennen dat;

hierna te noemen appellanten, die in deze zaak woonplaats kiczen ten
 kantore van de advocaat mr C.D. den Hartogh, IJsselkade nr 27, 7201 HD te

IJsselkade 27
 7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
 fax 0575-545112

Mr. C.D. den Hartogh
 Mr. G.D. den Hartogh
 advocaat en procureur

Zutphen, die met het recht van vervanging bepaaldelijk als gevolmachtigde tot het instellen van het hoger beroep wordt gesteld.

Appellanten hebben op 2 mei 2002 een asielaanvraag ingediend. Bij beschikkingen van diverse datum zijn de aanvragen afgewezen, welke beschikkingen vervolgens werden ingetrokken. Bij besluit van 6 februari 2008 heeft de Staatssecretaris van Justitie, hierna te noemen verweerder, de aanvragen opnieuw afgewezen. Tegen de negatieve beslissing hebben appellanten beroep ingediend, welk beroep door rechtbank 's-Gravenhage, zp 's-Hertogenbosch bij uitspraak van 5 maart 2009, verzonden op dezelfde datum, ongegrond verklaard.

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en komen hiertegen in appèl onder aanvoering van de hierna genoemde grieven:

Grief 1:

Appellanten hebben in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte is uitgegaan van de juistheid van het individueel ambtsbericht van 5 maart 2004, nu uit de door appellanten overgelegde stukken twijfel is gerezen aan de juistheid en zorgvuldigheid van dit ambtsbericht, althans aan de zorgvuldigheid en betrouwbaarheid van het aan dit ambtsbericht ten grondslag gelegde onderzoek. In dit kader heeft Rechtbank 's-Hertogenbosch overwogen dat: *"de rechtbank voorts van oordeel is dat hetgeen door eiser is aangevoerd geen concrete aanknopingspunten oplevert voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 5 maart 2004. Daarbij is van geen van de door eiser overgelegde documenten komen vast te staan dat dit een echt document betreft....."*

Met deze overweging heeft de rechtbank zich niet aan de vereiste terughoudende toetsing gehouden, althans zich een eigen oordeel aangemeten en daarmee de grondslag van het beroep als bedoeld in artikel 8:69 Awb verlaten..

Toelichting:

In de onderhavige zaak zijn na het verschijnen van het individuele ambtsbericht van 5 maart 2004 tal van documenten overgelegd. Appellanten hebben daarmee aan willen tonen dat het ambtsbericht niet betrouwbaar is.

Verweerder heeft een gedeelte van die documenten voor onderzoek voorgelegd aan het "bureau documenten". Bij onderzoeksrapport van 4 juli 2007 zijn een aantal documenten "vals" verklaard en van een aantal documenten is vastgesteld dat de *"echtheid niet kon worden vastgesteld"*.

Na deze datum hebben appellanten opnieuw tal van documenten overgelegd. Met betrekking tot die documenten heeft geen onderzoek naar de echtheid plaatsgevonden.

Onder die documenten bevinden zich een aantal brieven afkomstig van Raoul KONGA OYOMBO, advocaat te Kinshasa, DRC, (zie bijv brief d.d. 5 september 2007)

IJsselkade 27
 7201 HD Zutphen

telefoon 0575-544504
 fax 0575-545112

Mr.

C.D.

den

Mr. G.D. den Hartogh
advocaat en procureur

In betreffende brieven zijn de resultaten weergegeven van het onderzoek dat deze advocaat heeft uitgevoerd aangaande de authenticiteit van de eerder overgelegde en "vals" bevonden documenten.

Door verweerder is de echtheid van deze brieven niet bestreden. Verweerder heeft slechts in de beschikking overwogen dat: *"De heer Konga in een andere individuele zaak is aangemerkt als een objectieve en betrouwbare bron en dit niet leidt tot het oordeel dat hij inzake de authenticiteit van de door betrokkene overgelegde oproepen eveneens als een objectieve en betrouwbare bron dien te worden aangemerkt. Gelet op zijn functie en reputatie kan de heer Konga als een objectieve en betrouwbare bron aangemerkt worden als zijn verklaringen algemene zaken betreffen. Aangenomen kan derhalve worden dat de heer Konga ambtshalve bekend is met de formulieren die voor dagvaarding gebruikt worden en zijn uitleg over het voorkomen van meerdere namen op een dagvaarding kan de bevreemding dezerzijds wegnemen. Echter, met betrekking tot de verklaringen die betrokkene zelf betreffen is de heer Konga geen objectieve bron. Zeer aannemelijk is immers dat hij als advocaat van betrokkene de belangen van zijn cliënt vooropstelt. Bezien in samenhang met hetgeen hierboven omtrent de vervolging van deserteurs in Congo is overwogen, kan aan de verklaringen van de heer Konga omtrent de inhoud van de dagvaarding en hetgeen betrokkene naar aanleiding daarvan te vrezen zou hebben niet doorslaggevende waarde gehecht worden."*

Uit deze passage, alsmede uit de door appellanten ingebrachte beroepsgronden blijkt dat in beroep aan de rechtbank ter beoordeling is voorgelegd of op grond van onder andere voornoemde brieven van advocaat Konga Oyombo, zijnde door appellanten overgelegde documenten, twijfel voortvloeit ten aanzien van het voornoemde individuele ambtsbericht. Daarbij zij er, mogelijk ten overvloede, nogmaals op gewezen dat verweerder de echtheid van betreffende brieven niet betwistte.

Door van het gegeven uit te gaan dat *"niet is vast komen te staan dat geen van de door eiser overgelegde documenten een echt document betreft"*, is de rechtbank ten onrechte niet toegekomen aan de beoordeling van de waarde van de van advocaat Konga Oyombo afkomstige brieven. Nu door appellanten in beroep uitdrukkelijk en gemotiveerd is gesteld dat verweerder ten onrechte de brieven van Konga Oyombo ter zijde heeft gelegd, althans aan de inhoud voorbij is gegaan, kon de rechtbank niet zonder nadere motivatie deze beroepsgronden onbesproken laten.

Grief 2:

De rechtbank heeft overwogen dat *"hetgeen door eiser is aangevoerd geen concrete aanknopingspunten oplevert voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 5 maart 2004"*

Appellanten voeren aan dat ook deze overweging onbegrijpelijk is.

In beroep hebben appellanten aangevoerd dat van de betrouwbaarheid van het aan dit ambtsbericht ten grondslag gelegde onderzoek niet kan worden uitgegaan nu uit de beschikking van 6 februari 2008 blijkt dat verweerder een gedeelte van dit individueel ambtsbericht zelf niet betrouwbaar acht, althans aldaar stelde dat *"Aan de hand van de onderliggende stukken, althans het deel daarvan dat door*

Mr.

C.D.

den

Hartogh

Mr. G.D. den Hartogh
advocaat en procureur

het ministerie van Buitenlandse Zaken is vrijgegeven, kan niet worden vastgesteld dat de opmerking in het individueel ambtsbericht dat algemeen bekend is dat leden van de Ligue de Droits de l'homme niet gedwongen worden ingelijfd in het leger, gebaseerd is op informatie van bronnen. Mitsdien wordt deze opmerking niet langer ten grondslag gelegd aan de beoordeling omtrent de inwilligbaarheid van de aanvraag van betrokkene."

De rechtbank had gezien deze in beroep voorgelegde vragen, dienen te beoordelen in hoeverre het onbetrouwbaar achten van een gedeelte van dit individuele ambtsbericht de betrouwbaarheid van het gehele individuele ambtsbericht aantastte.

Nu de rechtbank hieraan voorbij is gegaan, althans dit punt onbesproken heeft gelaten, heeft ook op dit punt de rechtbank de grondslag van het beroep verlaten.

Op grond van het bovenstaande stellen appellanten dat de uitspraak van de Rechtbank onvoldoende gemotiveerd, onzorgvuldig is en in strijd met het recht, waardoor deze niet in stand kan blijven.

Redenen waarom:

Appellanten zich tot de afdeling wenden met het eerbiedig verzoek de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat:

primair - zelf rechtdoende:

appellanten een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw dient te worden verleent;

subsidiair:

de Rechtbank binnen een door U nader te bepalen termijn en met in achtneming van hetgeen is overwogen een nieuwe beslissing op het beroep zal dienen te nemen,

De Staat der Nederlanden te veroordelen in de door appellant te maken proceskosten, daaronder begrepen het salaris van de gemachtigde.

Zutphen, 27 maart 2009

Gemachtigde:

Productie:

- uitspraak Rb 's-Gravenhage, zp 's-Hertogenbosch d.d. 5 maart 2009